

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobce: PhDr. J. K., Ph.D.**, nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného Mgr. Bohuslavem Novákem, advokátem, se sídlem Sartoriova 26/9, 169 00 Praha 6, proti **žalovanému: Rektoru Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem**, se sídlem Pasteurova 3544/1, 400 96 Ústí nad Labem, zastoupenému Mgr. Jiřím Schüllerem, advokátem, se sídlem Balbínova 24, 120 00 Praha 2, **v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,**

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek v částce 1.000,- Kč. Částka 1.000,- Kč bude žalobci vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Žalovaný **j e p o v i n e n** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **13.342,- Kč** do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se prostřednictvím svého právního zástupce žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu ustanovení § 72 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), kterou soud obdržel datovou zprávou dne 14.9.2014, a tedy v zákonem stanovené lhůtě pro podání žaloby, domáhal, aby soud vynesl rozsudek, jímž by byla žalovanému uložena povinnost rozhodnout do 15 dnů od právní moci rozsudku o stížnosti žalobce ze dne 30.6.2014 proti rozhodnutí vydané děkanem Pedagogické fakulty Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 12.6.2014, č.j. D/14/2014/Kroz, jímž byla dle ustanovení

§ 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), odmítnuta žádost žalobce ze dne 10.2.2014 o poskytnutí informací, neboť správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že ze strany žalobce se jedná o šikanózní výkon práva, jenž nepožívá právní ochrany, čímž byl dán faktický důvod pro odmítnutí této žádosti. Žalobce současně navrhl, aby mu byla přiznána náhrada nákladů řízení.

Podáním ze dne 21.11.2014, jež bylo soudu prostřednictvím datové zprávy doručeno 24.11.2014, žalovaný soudu oznámil, že rozhodnutím ze dne 3.11.2014, č.j. 22/2014/00359, rozhodl o stížnosti žalobce ze dne 30.6.2014 proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 12.6.2014, č.j. D/14/2014/Kroz, že stížnost žalobce ze dne 30.6.2014 zamítl a potvrdil postup správního orgánu I. stupně. Žalovaný v tomto podání dále uvedl, že předmětnou žalobu považuje za šikanózní a jednoznačně účelovou, jejímž cílem není zajistit vydání rozhodnutí, nýbrž získat náhradu nákladů řízení. Žalovaný k tomuto doplnil, že i v případě pokud by soud dospěl k závěru, že žalovaný předmětné rozhodnutí nevydal v zákonem stanovené lhůtě, je žalovaný toho názoru, že přiznání náhrady nákladů řízení žalobci by bylo v rozporu s dobrými mravy. Závěrem žalovaný navrhl, aby řízení bylo zastaveno a soud rozhodl tak, že žádné ze stran se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Žalobce k výzvě soudu ze dne 27.11.2014, č.j. 15A 56/2014-55, podáním ze dne 4.12.2014, jež bylo soudu prostřednictvím datové zprávy doručeno téhož dne, soudu sdělil, že s ohledem na skutečnost, že rozhodnutí žalovaného ze dne 3.11.2014, č.j. 22/2014/00359, jímž bylo rozhodnuto o jeho stížnosti ze dne 30.6.2014, mu bylo doručeno, již na podané žalobě dále netrvá. Žalobce zároveň požádal, aby mu byla přiznána náhrada nákladů řízení, jejíž výši pro tento účel vyčíslil.

Protože projev vůle žalobce, jímž došlo ke zpětvzetí předmětné žaloby, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím žalobce zamýšlel ukončení dotyčného soudního řízení jeho zastavením, soud tudíž v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s.ř.s. ve výroku ad I. usnesení řízení o předmětné žalobě zastavil.

Jelikož řízení skončilo jeho zastavením před prvním jednáním, soud podle ustanovení § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění po 1.9.2011, rozhodl ve výroku ad II. usnesení o vrácení soudního poplatku žalobci, jenž soudu uhradil po podání žaloby k výzvě soudu ve výši 2.000,- Kč, a to toliko ve výši 1.000,- Kč, když podle citovaného ustanovení mj. platí, že soud vrátí z účtu zaplacený poplatek za řízení snížený o 20%, nejméně však o 1.000,- Kč, pokud bylo řízení zastaveno před prvním jednáním. V souladu s tímto ustanovením soud rovněž rozhodl o tom, že snížený poplatek bude žalobci vrácen z účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě.

Výrok ad III. usnesení o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 větu druhou s.ř.s., podle níž má navrhovatel (žalobce) proti odpůrci (žalovanému) právo na náhradu nákladů řízení, vzal-li navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce.

V daném případě je s ohledem na vyjádření žalobce, které je obsaženo v jeho podání ze dne 4.12.2014, a které bylo soudem již citováno výše, naprosto zřejmé, že žalobce vzal podanou žalobu zpět, resp. na podané žalobě dále netrvá, právě z důvodu pozdějšího chování žalovaného. Žalovaný totiž učinil to, čeho se žalobce dosud bezvýsledně domáhal, až po podání žaloby, když teprve tehdy žalovaný rozhodl o stížnosti žalobce ze dne 30.6.2014 proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 12.6.2014, č.j. D/14/2014/Kroz, takže předmětné soudní řízení se tím stalo již zbytečným.

S přihlédnutím k této skutečnosti má soud za to, že nastala situace předvídaná ustanovením § 60 odst. 3 věta druhá s.ř.s., v důsledku čehož žalobci vzniklo právo na přiznání náhrady nákladů řízení. Z tohoto důvodu soud ve výroku ad III. usnesení uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v celkové výši 13.342,- Kč, kterou představuje částka 1.000,- Kč odpovídající nevrácené části žalobcem uhrazeného soudního poplatku; dále částka 9.300,- Kč za tři úkony právní služby Mgr. Bohuslava Nováka po 3.100,- Kč podle ustanovení § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění od 1.1.2013 (dále jen „advokátní tarif“) – [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a), podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d), zpětvzetí žaloby - § 11 odst. 1 písm. d)]; dále částka 900,- Kč za tři s tím související režijní paušály po 300,- Kč podle ustanovení § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu, a částka 2.142,- Kč odpovídající 21 % DPH, kterou byl advokát podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z odměny za zastupování a náhrad, jež byly vyjmenovány.

Pro úplnost soud směrem k žalovanému ohledně uložené povinnosti uhradit žalobci náhradu nákladů řízení uvádí, že v obecné rovině lze bezesporu souhlasit s tím, že dle ustanovení § 16a odst. 8 informačního zákona platí, že *nadřízený orgán o stížnosti rozhodne do 15 dnů ode dne, kdy mu byla předložena*, a že tedy počátek této lhůty je vázán na okamžik, kdy nadřízenému správnímu orgánu byla stížnost předložena k rozhodnutí. Z předloženého správního spisu sice není zřejmé, kdy byla stížnost žalobce ze dne 30.6.2014 správním orgánem I. stupně předložena žalovanému, jakožto nadřízenému správnímu orgánu, k rozhodnutí, nicméně z dopisu ze dne 4.7.2014, č.j. 15/2014/K, jenž byl adresován žalobci, zřetelně vyplývá, že správní orgán I. stupně dnešním dnem, tj. 4.7.2014, postupuje stížnost žalobce ze dne 30.6.2014 k rozhodnutí nadřízenému správnímu orgánu, tj. žalovanému. Pakliže by se na rozhodnutí žalovaného ze dne 3.11.2014, č.j. 22/2014/00359, mělo nahlížet jako na rozhodnutí, jež bylo vydáno v 15 denní lhůtě stanovené citovaným ustanovením § 16a odst. 8 informačního zákona, předpokládalo by to, že předmětná stížnost žalobce byla žalovanému fakticky předána až v druhé polovině října 2014. Vzhledem ke skutečnosti, že správní orgán I. stupně v dopise ze dne 4.7.2014 sám výslovně uvedl, že dnešním dnem tuto stížnost postupuje žalovanému k rozhodnutí, lze si opravdu je velmi těžko představit, že doručování stížnosti zabralo více než tři měsíce, a to vše za situace, kdy sekretariát děkanátu Pedagogické fakulty, tj. sídlo žalovaného, se nachází v Ústí nad Labem, ul. Pasteurova č. p. 1, jež koresponduje se sídlem žalovaného, jež se taktéž nachází v Ústí nad Labem, ul. Pasteurova č. p. 3544/1. V daném případě je tedy zjevné, že rozhodnutí žalovaného ze dne 3.11.2014, č.j. 22/2014/00359, bylo nejen vydáno po lhůtě zakotvené v ustanovení § 16a odst. 8 informačního zákona, ale především až po podání žaloby, pročez již žalobce na podané žalobě dále netrvá, v důsledku čehož jsou splněny předpoklady ve smyslu ustanovení § 60 odst. 3 věta druhá s.ř.s. pro to, aby žalovanému byla uložena povinnost uhradit žalobci náhradu nákladů řízení.

V návaznosti na skutečnosti uvedené v předchozím odstavci soud současně považuje za vhodné doplnit, že je soudu z jeho úřední činnosti známo, že tato žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu nepředstavuje první žalobu, jíž se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného. Proto soud v případě dalších žalob na nečinnost žalovaného (včetně této) soud velice pečlivě zvažuje, zda primárním cílem těchto žalob je skutečně to, aby žalobci byly povinným subjektem poskytnuty požadované informace, anebo zda se jedná toliko o takový výkon práva, jehož smyslem a účelem není poskytnutí požadovaných

informací, nýbrž jen dosažení toho, aby žalobci byla přiznána náhrada nákladů řízení, a zda tedy i při případném pochybení žalovaného není zároveň dán důvod pro postup dle ustanovení § 60 odst. 7 s.ř.s., tj. důvod pro to, aby účastníkovi řízení, třebaže měl ve věci plný úspěch, nebyla přiznána náhrada nákladů řízení. V případě předmětné žaloby soud dospěl k závěru, že se o takovýto případ nejedná.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 12. ledna 2015

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová